Ой, за садом у нас,
за городом у нас
є великий, ставок
глибокий ставок.
А кругом бережок,
жовтенький пісок:

а кругом лужок —
зелений муріжок;
а кругом трава
та високі дерева,
та ліси та поля,
та уся земля.

Вийшов Петрик на горбок,
злетів бусол на ставок.
Поховалися жабки
під хрещаті листки.

в гущині зеленкуватій
поміж ряскою й лататтям.
Бусол же собі стоїть,
на жабок і не глядить.
а летіти не летить.

Люба ходить бережком.
Качка плаває ставком.
Кря-кря-кря...
Більший за моря
наш ставок. Скок у воду, скок...
Попливли рядочком по синьому ставочку.

Клим лежить на муріжку.
Дід рибалить у ставку.

Золотий карась,
отакий карась!—
придивляйся до гачка,
до смачного хробачка;
додивляйся, роздивлявся,
сам не зчувся,
як піймався:

Браві йдуть хлоп'ята
у штанцях строкатих.
Раз, два, три, чотири, п'ять —-
струнко всі ступають влад.
І заперши в грудях дух.
всі з місточка в воду бух !
Мить — і виринули знов!
Раз, два, три. чотири, п'ять...
Будь готов!
Посміхаються, кричать:
Будь готов!
Завжди готов!

Оля бавилась піском.
Тітка прала за містком.
Лись-хлюп!
Лись-хлюп!
На все плече
тяжким прачем
по сорочках
та по штанцях,
по рушничках
та хусточках.

Гриць бродив по ситняку,
Хлопці бігли по лужку.

Як немає роси,
в лійці воду носи.
Отоді городина
добре вродить нам:
виженуться буряки
темнобурим листям,
зарясніють огірки,
тугенькі та чисті,
й капустяні кочани
повдягають жупани.

У ставу купався Павлик
і в ставу коня купали.
У воду на поводі
розкидає кінь ногами,
підкидає гривою.
По воді; по воді
хвиля котиться кругами
аж береться піною,
Брьох — брьох...
На ногах на чотирьох.
Й скільки голосу його,
кінь гігоче: і-го-го!

Зійшлися гуртом
хлоп'ята над ставком.
Петрик. Люба,
Клим та Оля
з Грицем і Павликом...
Зійшлися,
пустили кораблика.

Подули щосили,
напнулись вітрила —
поплив корабель

до далеких земель.
Заплив на глиб
до жабок та риб.

Не дійти до нього,
не добрести —
тільки доплисти
Он серед ставу
він стоїть:
а ні хить-хить.